

Mí přátelé mě chrání tím, že mi neřeknou zhola nic. Díky, kámoši

VRÁTIL JSEM se do kavárny a Sam tam stála nad Otisovým tělem.

Lidé se trousili do Zadumaného hrnku a zase ven a mrtvé koze se vyhýbali širokým obloukem. Netvářili se vyjukaně. Možná místo Otise viděli pochrupujícího bezdomovce. A ti umějí dobře odpuzovat, o tom bych něco věděl.

Sam se na mě zamračila. Pod levým okem měla novou oranžovou modřinu. „Proč je náš informátor mrtvý?“

„To je na dlouhé vysvětlování,“ odbyl jsem ji. „Kdo tě praštil?“

„To je taky na dlouho.“

„Sam –“

Odmávla moje starosti jako otravného komára. „Jsem v pohodě. Jenom mi prosím řekni, že jsi Otise nezabil kvůli tomu, že mi snědl koláček.“

„Ne. Ale kdyby snědl *můj* –“

„Haha. Co se stalo?“

Dělal jsem si starosti o její oko, ale snažil jsem se jí co nejlíp vylíčit to s kozím vrahem. Mezitím se Otisova mrtvola začala rozplývat a rozpouštět na pramínky bílé páry jako suchý led.

Brzo nezbylo nic než kabát, brýle, klobouk a sekýra, která ho zabila.

Sam tu zbraň sebrala. Čepel nebyla větší než smartphone, ale bylo vidět, že je ostrá. V tmavém kovu byly vyryté runy, černé jako uhel.

„Železo ukované obry,“ oznámila mi Sam. „Očarované. Dokonale vyvážené. Cenná zbraň, tu tady nenecháme.“

„To je milý. Nesnesl bych, kdyby Otise zamordoval nějaký nýmand.“

Sam mě ignorovala, v tom už začínala být dost dobrá. „Říkáš, že ten zabiják měl vlčí přílbu?“

„Tím se nám okruh podezřelých zužuje na půlku grázlů z devíti světů.“ Ukázal jsem na Otisův prázdný kabát. „Co se stalo s tou mrtvolou?“

„S Otisem? Ten bude v pohodě. Kouzelní tvorové se tvoří z mlhy Ginnungagapu. Když umřou, jejich těla se rozpustí zpátky na mlhu. Otis se zhmotní někde u svého pána. Doufejme, že to stihne včas, aby ho Thor mohl zabít na večeři.“

Tohle doufání mi připadalo divné, ale ne divnější než všechno, co jsem měl zrovna za sebou. Sedl jsem si, než se pode mnou stačila podlomit kolena, a napil se vychladlého kafe.

„Ten zabiják věděl, že je kladivo ztracené,“ uvažoval jsem. „Řekl mi, že jestli půjdu do Provincetownu, nahraju nepříteli. Nemyslíš si, že to znamená –“

„Lokimu?“ Sam se posadila naproti mně, sekeru hodila na stůl. „Věřím, že je do tohohle nějak namočený. Vždycky je.“

Nemohl jsem jí vyčítat, že to znělo hořce. Nerada mluvila o ohovi podvodu a klamu. Kromě toho, že byl zlý, to byl taky její otec.